

TORSDAG 4 OKTOBER. NR 40/2012

Åland går mot större enheter

Sidan 5

Fagerholm petar glipor i fasaden

Sidan 13

Tulins övergav nyandligheten för Jesus

Sidan 8

Hittat: kärlek

Sidan 2

Vi väljer våra värden

Det finns sällan bara ett alternativ. Varje beslut har alltid en värdegrund. Kyrkan vill att det syns i kommunalvalet.

Sidan 4

Hon skrev fiktion om sin far

Sidan 12

Unga i Kristinestad talar film – talar liv

Sidan 7

Tacksam Skytte börjar om
Opinion 15

Knepigt med Far, Son, Ande
Sidan 7

TAIZÉ I HELSINGFORS

I andakt är vi lika

Sidan 10

LEDARE MAY WIKSTRÖM

Nån måste ju göra det

KP INFÖR den senaste regeringsbildningen och arbetet med regeringsprogrammet hängde den evangelisk-lutherska kyrkans högsta tjänsteman, kanslichefen Jukka Keskitalo, tillsammans med ärkebiskopen i Ständerhusets korridorer för att lägga fram kyrkans önskelista. Nu kommer ett nytt inlägg, lagom till slutspurten inför kommunalvalet.

Teserna som förs fram handlar om att slå vakt om de svagaste i vårt samhälle. Väl medveten om att "det tyvärr bara ryms en sanning i taget" hos oss väljer Keskitalo ut ett par grupper som kyrkan särskilt vill rikta söklyuset på.

DET handlar om engagemang och delaktighet. Kyrkan är ett kollektiv som hittills stått sida vid sida med stat och kommun, burit, stöttat och lap-pat på. Det finns risker med det. Visserligen har kyrkan svårt att säga nej till uppdraget att ta hand om dem som faller emellan systemen. Det ingår ju i det diakonala uppdrag som kommer från Jesus själv. Skulle kyrkan neka till det förlorar den sin själ. Men samtidigt, betonar kanslichefen, får kyrkan inte heller missa sin chans att vara en profetisk röst som påpekar att det faktiskt är allas uppgift att ta hand om de svaga. När kollektiven brister, som de gör i vår tid, blir uppgifterna som skyfflas vidare lätt allt fler.

ENGAGEMANGET kan för en del handla om en konkret kandidatur. Också i det här valet finns det kyrkligt aktiva kandidater i alla partikulörer att tillgå. En del av dem är anställda i församlingen. Men är alla okej med att diakonissan är sannfinländare eller kyrkoherden kommunist? Eller sfp:are? Kanslichefen Keskitalo konstaterar det uppenbara: om kyrkan ser engagemanget för näringslivet som viktigt är det svårt att säga att det inte skulle vara i sin ordning. Samtidigt måste en församlingsanställd kunna finnas till för alla församlingsbor och det kommer en vardag också efter valet.

KP:s snabbgallup på webben ger beskedet att det är mer "okej" än "inte". Alla som vill engagera sig för det gemensamma i samhället ska få göra det, sägs det. Den rätt-

en ska inte få försvinna, bara för att någon råkar finnas på kyrkans lönelista. Snarare är det så att all uppmuntran till gemensamt ansvarstagande behövs, nu och för de generationer som kommer. Samtidigt har kyrkan själv en stor och viktig grupp att slå vakt om i de kyrkligt förtroendevalda. Den gruppen har ofta gemensamma skärningspunkter med de kommunala förtroendevalda. De som engagerar sig och tar ansvar gör det lätt på fler än ett håll.

Ändå är det viktigt att minnas att statligt och kommunalt inte är lika med kyrkligt. Till de utmaningar som de förra beslutsfattarna slipper fundera på hör att de fortfarande inte är möjligt att skriva ut sig ur den gemenskapen. Som man kanske nog vill ha – men inte betala för.

En helt annan femma är att motarbeta de attityder som gör att allt fler tänker och agerar så.

"Men är alla okej med att diakonissan är sannfinländare eller kyrkoherden kommunist? Eller sfp:are?"

PROFILEN: MARIKA WESTERLING

"Jag passar in här och där och känner mig udda lite varstans."

En väg ut ur rastlösheten

Hon kände sig udda i sammanhang där alla gifte sig och fick barn. Hur hittar man ett inre lugn då nästan allt man önskar sig är en egen familj? Den frågan har Marika Westerling inget svar på och inte heller blev hon av med sin rastlöshet förrän hon själv fann en livskamrat.

TEXT & FOTO: CHRISTA MICKELSSON

Det är nästan tio år sedan **Marika Westerling** senast blev intervjuad på Kyrkpressens profilsida. Då hade hon redan fått en fot in i teaterbranschen och var på väg till London för att studera vid Royal Academy of Music i London.

– Jag har alltid haft andra järn i elden vid sidan av teatern, men jag har märkt att det är teater jag gör helst av allt. Jag har fått göra jätteintressanta jobb och är väldigt tacksam för det.

Både landets finska och svenska teaterscener är bekanta för henne.

– Att jobba på båda språken passar mig bra. I början av min karriär upplevde jag att det på finskt håll fanns en större acceptans för att skådespelare har olika bakgrund utbildningsmässigt. Blev man vald till en roll var det inget snack om saken. Efter sex sju år på svenskt håll fick jag ännu frågan när jag ska söka in till teaterhögskolan, säger Westerling men konstaterar att hon numera definitivt känner sig som en i gänget också på svenskt håll.

Rastlös period

Marika Westerling är frilansande skådespelare och just nu snurrar vardagen kring musikalen *Spelman på taket* på Helsingfors stadsteater, där hon bland annat spelar mot sin nyblivna man, **Antti Timonen**.

– Det fungerar bra att vara med i samma produktion. Vi har förståelse för varandras jobb och det underlättar att vi har samma arbetstider.

De träffades på teatern redan 2002 men har varit ett par sedan ett och ett halvt år tillbaka. I somras gifte de sig och bor sedan våren tillsammans i en radhuslägenhet i Nordsjö, Helsingfors.

– Jag har mer eller mindre alltid varit rastlös, men nu är jag inne i en av de lugnaste perioderna i mitt liv. Gan-

ska långt beror det säkert på Antti, resonerar Westerling.

Under en period innan de träffades var hon med i fyra halva produktioner i rad.

– Jag ville inte binda mig för en hel produktion utan tänkte att jag kanske ville iväg någonstans, kanske utomlands. Nu har vi vårt gemensamma liv här och jag far ingenstans så där bara.

Kämpade med ensamhet

Hon hymlar inte med att hon ofta känt sig ensam som singel.

– Det var en pågående livskris för mig under många år. För några år sedan, vid en tid då ett förhållande jag var i precis hade tagit slut, var det riktigt tufft. Jag kämpade med den eventuella verkligheten att jag aldrig skulle hitta någon att bilda familj med.

– Jag försökte hitta en frid, trots att jag bar på den smärtan. Men det gjorde jag inte och har inte heller något svar på hur man ska göra.

När hon sedan mötte sin blivande man kände hon sig i början som en svikare. Hon hade varit singel så länge.

– Jag tänkte att jag sviker de andra singlar när jag hittade någon som det blev långvarigt med, säger Westerling.

I efterhand är hon glad över åren som singel och den frihet hon hade.

– Nu är jag inte ledsen över att jag inte gifte mig som 22-åring, utan glad över det jag hann göra som ung. Och det är klart att jag inte blåögt tror att allt ett äktenskap löser alla problem. Men jag känner ändå att jag hade rätt någonstans, att det här är den biten jag längtade efter. Jag är tacksam nu när jag har den, säger Westerling.

Stadigt förankrad

Under den period då Marika Westerling kämpade som mest med ensamheten

besökte hon den kristna kommunite-ten och ön Iona i Skottland.

– Där hittade jag lite glädje igen och blev förtjust i den kravlösa kristna gemenskapen.

Hon säger att hon är lugnt förankrad i sin tro, men att den gått igenom många stormar och tvivel.

– Jag har hittat en stadig tro, men samtidigt väljer jag mina andliga sammanhang med omsorg. Det ska nog vara ganska högt till tak och lätt att andas för att jag ska trivas.

Hon säger att hon ofta präglats av både ifrågasättande tvivel och samtidigt stark gudslängtan.

– Jag har rört mig i så många olika sammanhang att jag vet hur alla resonerar. Jag vet hur de konservativa lutheranerna tänker, hur pingstvännerna resonerar och hur de liberala grupperna tänker. Jag har bekantat mig med katolska kyrkan och känner till alla trons argument och motargument. Det finns så många som är helt säkra på sin sak och tutar ut det åt alla. Själv har jag haft svårt att få ihop en bild av vilken Gud det egentligen är jag tror på. Bilderna är ofta svåra att få ihop.

Hon tror att det är lättare att vara säker på sin sak om man inte utsätter sig för andra tankar och är så fast förankrad i sin egen kyrka och tradition att man aldrig behöver ifrågasätta den.

– Det är kanske mindre kämpigt, men samtidigt går man miste om möjligheten att själv komma fram till saker.

Ingen bröllopspresent

De sexuella frågorna inom kyrkan hör till de ämnen Marika Westerling fun-derat mycket på.

– Hur är det tänkt att troende singlar ska göra? Alla behöver ju närhet och sexualiteten är ju inget som kommer som en bröllopspresent. Är det så att sexualiteten är en gåva när man är gift men nästan en förbannelse före det?

Som fortsättningsstuderande vid universitetet drömmer Marika om att någon gång forska i kyrka och sexualitet.

– Allra svårast är det kanske för de homosexuella. Det skulle också vara intressant att forska i kristna som tagit till sig en sträng sexualmoral och hur det här påverkar både självbild och gudsbilden.

KYRKPRESSEN KONTAKTA REDAKTIONEN

Ansvarig chefredaktör
May Wikström
tfn (09) 612 615 33/
040 153 0313
may.wikstrom@kyrkpressen.fi

Redaktion i Helsingfors
Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors
Tfn (09) 612 615 49
Fax (09) 278 4138

E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

Redaktion i Österbotten
Norrmalmsgatan 21 A
68600 Jakobstad
gsm 050 585 6460

Redaktörer:
e-post:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Rolf af Hällström
tfn (09) 612 615 53

Tomas von Martens
tfn 0468 782 665

Christa Mickelsson
tfn (09) 612 615 52

Johan Sandberg
(Österbotten)
gsm 050 585 6460

Sofia Torvalds
tfn (09) 612 615 54

Webbredaktör:
webred@kyrkpressen.fi

Layout:
Malin Aho

Utgivare:
Fontana Media Ab

Bank:
Sampo
IBAN: FI34 8000
13011585 40
BIC: DABAFIHH

Paradbild:
Christa Mickelsson

Tryck:
Botnia Print, Karleby

KYRKPRESSEN ANNONSINFORMATION

Annonredaktör:
Erika Rönngård
tfn (09) 612 615 50,
annons@kyrkpressen.fi

Annon priser:
Färg 2,05 €/spmm
Svart-vit 1,65 €/spmm
Moms 23% tillkommer

Radannonser:
4,50 €/rad inkl. moms.

Familjeannonser:
1 €/spmm inkl. moms.

Kyrkpressen utkommer normalt på torsdagar och inlämning av annonser sker senast torsdag veckan före.

För mera detaljer se mediekortet
www.kyrkpressen.fi

Annonsförsäljning:
e-post:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Tom Kytöpuro,
tjänstledig

Björn Sten,
gsm 0400 012 390

Leif Westerling,
gsm 050 329 4444,
fax (09) 278 4138

Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
gsm 0500 924 528,
fax (06) 347 1018

Prenumerationer och adressändringar
tfn (09) 612 615 50,
prenumeration@kyrkpressen.fi

Adressändring sker automatiskt via din församling då du gör flyttanmälan. Om du har prenumererat via Kyrkpressen kontaktar du oss.

Prenumerationspriser:
Finland & Norden 68 €
Utlandet 83 €

MARIKA WESTERLING säger att hon är inne i en av de lugnaste perioderna i sitt liv. Hon njuter av livet som nygift och färsk ägare till en radhuslägenhet i naturnära Nordsjö, Helsingfors.

MARIKA WESTERLING

FRILANSANDE SKÅDESPELARE OCH SÅNGARE.

POLITICES MAGISTER

GIFT, BOR I NORDSJÖ, HELSINGFORS.

35 ÅR.

Ben Thilman ny omsorgspräst

OMSORGSPRÄST. Sjömanspastor **Ben Thilman** (56) har valts till omsorgspräst vid Kyrkans central för det svenska arbetet.

Omsorgsprästen ansvarar för att svenska församlingsmedlemmar med kognitiva funktionshinder får ta del av kyrkans tjänster. Omsorgsprästen betjänar även anhöriga och omsorgspersonal

och utvecklar samarbetet med dem.

– I mitt nuvarande arbete är jag van vid att jobba med människor som inte kan föra sin egen talan. Det blir spännande och inspirerande att ta sig an de nya utmaningarna som omsorgspräst. Jag ser fram emot det, säger Thilman.

Han börjar på sin nya arbetsplats vid Kyrkostyrel-

sen den 1.11.2012.

Omsorgsprästen fungerar också som konsult för församlingarna i fråga om skriftskola, gudstjänst och själavård.

Kyrkans omsorgsarbete sker i nära samarbete med Kårkulla samkommun, intresseorganisationer och utbildningsenheter.

Ersättning till avstängd präst delas

ÖVERENSKOMMELSE. Domkapitlet och Närpes kyrkliga samfällighet har kommit överens om att solidariskt dela på ersättningen till **Peter Lassus** som avstängdes från sin kyrkoherdetjänst i Övermark församling i april 2009.

Lassus besvärade sig mot domkapitlets beslut och fick rätt i HFD som ansåg att han straffats för hårt. En

skriftlig varning hade räckt. Därmed fick Lassus också rätt till 32 000 euro i ersättning för de sex månader han var avstängd, skriver Syd-Österbotten.

Lassus sade upp sig från tjänsten 2010. Under hösten 2011 verkade han som församlingspastor i Närpes några månader men har nu ingen anställning inom kyrkan.

”Engagera och glöm inte de svaga”

VALDEBATT. Kyrkans ledning ger sitt bidrag till kommunalvalet. Den tänder varningsblinkers för ensamma, invandrare och barnfamiljer.

TEXT: **MAY WIKSTRÖM**

ILLUSTRATION: **MALIN AHO** (LOGO: **KOMMUNFÖRBUNDET**)

I veckan presenterade kyrkostyrelsens kanslichef **Jukka Keskitalo** tre teser inför höstens kommunalval. Den första av dem handlar om värdegrunder.

– Ibland sägs det att det inte funnits alternativ. Men det finns alltid alternativ till ett beslut och beslut fattas genom att de förankras i vissa värden, menar Keskitalo.

De värdena vill han lyfta fram till diskussion.

– Kyrkan speglar sin värdegrund mot den gyllene regeln: allt vad ni vill människorna ska göra mot er ska ni också göra mot dem.

Urban och rural nöd

Enligt Jukka Keskitalo finns det orsak att ta tempen på det finländska samhället och att checka vilka värden som gäller. Det ska göras bland dem som mår sämst, för den svagaste länken, inte den starkaste, är värdegrunden som speglar hur hela samhället mår.

– Här vill jag lyfta fram barnfamiljerna i det urbana Finland och särskilt ensamstående föräldrar. Kostnaderna har stigit och det är otroligt dyrt med både boende och hobbyer.

Jämfört med för tio år sedan är det också svårt att få avlastning i form av hemhjälp, menar kanslichefen.

En totalt motsatt miljö har en annan grupp han hoppas kommunalpolitikerna kommer ihåg:

– De gamla i glesbygden känner sig bortglömda. När bussturer dras in och bybutiker läggs ner kan ensamma äldre och par gripas av känslan att ingen mer vet om att de finns därute.

Delaktiga i samhället

Kanslichefen poängterar att kyrkan varken kan eller vill ställa sig bakom en viss politisk riktning – det kommer fram också när han som svar på en fråga konstaterar att kyrkligt an-

”Det finns alltid alternativ till ett beslut och beslut fattas genom att de förankras i vissa värden.”

Kanslichef Jukka Keskitalo

ställda som kandiderar bör ha övervägt noga hur de kan fortsätta tjäna hela församlingen, trots att de ställer upp för ett visst parti.

Men ett aktivt samhällsengagemang, bland annat genom att rösta i valet, är något kyrkan vill främja.

– Det låga valdeltagandet bland de unga och invandrarna väcker oro. I Finland är glappet mellan de äldre väljarnas och de yngre väljarnas valdeltagande störst i Europa. Också inom kyrkan måste vi jobba för att få med de här grupperna i arbetet för det gemensamma, menar Keskitalo.

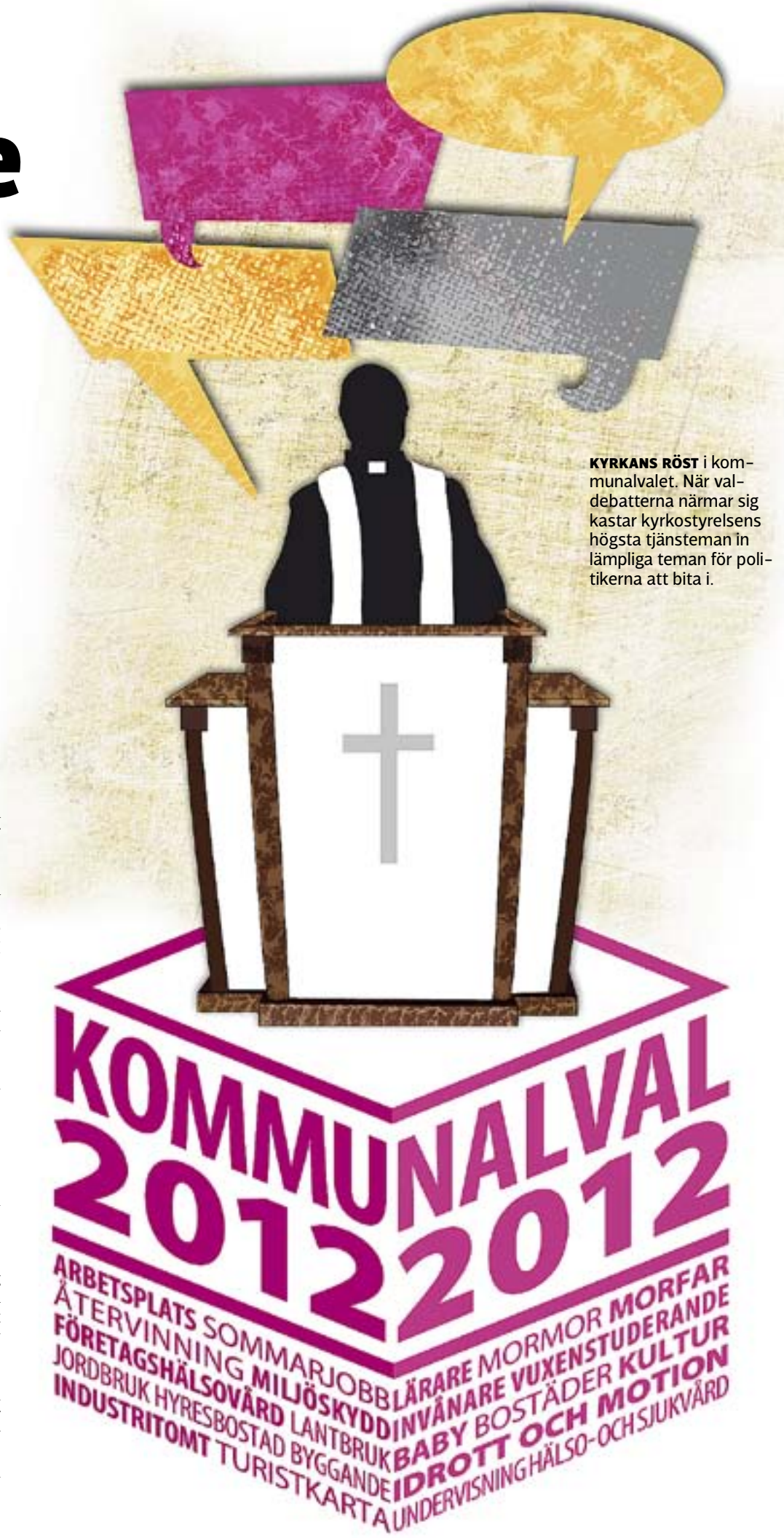
Enligt honom tog kyrkan ett steg i rätt riktning genom att låta 16-åringar rösta i kyrkliga val – även om deltagandet inte var så stort.

Nya kanaler behövs

De strukturella förändringar som är i stöpsleven vill han inte orda så mycket om.

Jukka Keskitalo, som själv varit kyrkoherde i Finlands största församling Jyväskyläns seurakunta, hänvisar till de remissvar kyrkostyrelsen har fått in av församlingarna. Majoriteten av dem vill slå vakt om närheten till medlemmarna.

– Vem diskuterar församlingen med i en storkommun där fem kommuner går samman? I så fall behövs kanaler för människors möjligheter till när demokrati och engagemang och att man inte slår sönder de nätverk som församlingarna, men också t.ex. idrotts- och ungdomsföreningarna utgör.

KYRKANS RÖST i kommunalvalet. När valdebatterna närmar sig kastar kyrkostyrelsens högsta tjänsteman in lämpliga teman för politikerna att bita i.

SNABBGALLUP KANDIDATURER

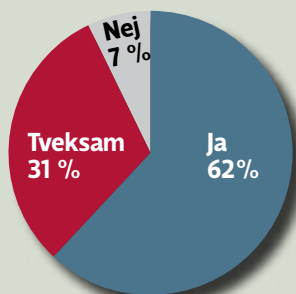
Anställda kan ställa upp i val

Visst kan församlingsanställda kandidera i kommunala val och ändå verka för hela församlingen.

Det tycker majoriteten (62 procent) av dem som besvarade KP:s snabbgallup på Facebook. Alla som

har ett samhällsintresse och vill jobba för det allmänna bästa ska få göra det, löd en kommentar. 31 procent gav svaret ”tveksam”. Sju procent tyckte att församlingsanställda inte ska ställa upp i kommunalval.

Totalt svarade 29 personer på snabbfrågan.

KOMMUNALVAL STIFTET

Handfull med jobb i kyrkan

Åtminstone Svenska folkpartiet och Kristdemokraterna har finlandssvenska kandidater i kommunalvalet med kyrkan som arbetsgivare.

För Kd kandiderar åtminstone **Anne Peltomaa**,

ledande sjukhusteolog i Karleby kyrkliga samfällighet och **Carita Stenberg** (obunden), barnledare i Närpes församling.

För Sfp kandiderar åtminstone **Stina Lindgård**, präst i Borgå svenska domkyrkoförsamling, **Päivikki Ahonen**, kaplan i Johannes församling, **Mo-**

nika Forss, ekonomisekreterare i Nagu kapellförsamling, **Andreas von Bergmann**, församlingssekreterare i Pargas församlingsdistrikt och **Anders Kronlund**, kyrkoherde i Vasa svenska församling.

ANDERS LINDSTRÖM och Ann-Mari Audas-Willman har erfarenhet både av kommunalpolitik och kyrka. FOTO: YVONNE LINDSTRÖM OCH KP-ARKIV

Dubbelrollen är inte oproblematiske

POLITIK. Kan en präst som företräder ett visst politiskt parti åtnjuta trovärdighet från alla församlingsmedlemmar?

TEXT: CHRISTA MICKELSSON

För Ekenäskyrkoherden Anders Lindström är både kyrka och politik sedan länge bekanta domäner. Han var isexton år aktiv i kommunalpolitiken för Svenska Folkpartiet (Sfp) i sin hemstad, parallellt med sin församlingstjänst, tills han för fyra år sedan lämnade politiken.

Mitt samhällsengagemang finns kvar, men i dag är jag mycket nöjd över att ha bara en plattform. Det gör min situation mycket klarare och mig gladare, säger Lindström.

Han berättar att hans engagemang i politiken från första början utgick från devisen att politik är skötsel av gemensamma angelägenheter.

Politiken är det ställe där man kan påverka samhället. Men det politiska livet har också en annan sida och särskilt under min tid i stadsstyrelsen var det här inte helt enkelt. Man är tvungen att fatta beslut som någon tycker att är bra, andra dåliga.

God respons

Trots att det inte alltid var lätt att vara både politiker och kyrkoherde säger han att han aldrig fick negativ kritik för sin dubbelroll.

Nej, tvärtom. Jag har nog själv upplevt konflikten mer

än någon annan. Och bland politikerkollegerna var det aldrig ett problem.

Han säger att många lyssnade på honom mera som präst än som politiker.

Jag var väldigt långt in dialogpolitiker och har ännu goda vänner över alla politiska gränser.

Han tror att en kyrkoherde kan vara hela församlingens präst, även om han företräder ett visst parti.

Men visst gjorde det saken lättare för mig att Sfp ofta uppfattas mera som en finlandssvensk samling än som ett politiskt parti.

Engagemanget kvarstår

Anders Lindströms samhälleliga engagemang har inte försvunnit, trots att han lämnat politiken.

Nu är kyrkan och församlingen min självklara plattform. Vår församling ordnar bland annat en debatt inför kommunalvalet och jag uttalar mig gärna i frågor som anknyter till församlingsarbete, till exempel sociala ärenden och kultur. Jag har också ett gott samarbete med politiker på tjänstemannanivå.

Även om Lindströms erfarenheter är goda tycker han att kyrkligt anställda noga ska överväga innan de går med i politiken.

Det gäller i synnerhet om man är ledare för ett större samfund. Under den tid jag var aktiv i politiken ändrades också samhället. Det krävs mera av en kyrkoherde i dag. Ledningen av personalen tar tid. Också politiken är tids-

krävande och får man många röster i valet är det en oskriven lag att ta sitt ansvar.

Ann-Mari Audas

En annan präst med lång politisk erfarenhet är Ann-Mari Audas-Willman, t.f. kyrkoherde i Solf församling. Skilleden är att då hon prästviges för ett par år sedan hade hon avslutat sitt politiska engagemang.

Den här frågan är svår och det är omöjligt att ge ett kategoriskt svar.

Audas-Willman påminner om man inte blir politiker för att man ställer upp i ett kommunalval.

Det handlar oftast om vanliga människor som ger en del av sin fritid till politiska uppdrag. Det är först när man blir deltids- eller heltidspolitiker som uppdraget är svårt att kombinera med att vara församlingspräst.

Eftersom hon själv inte är bosatt i Korsholm är frågan om hon kunde tänka sig att engagera sig i kommunalpolitiken hypotetisk.

Jag har antagligen också för stark politisk bakgrund, jag har ändå varit vice ordförande i ett politiskt parti, kommenterar hon.

Är en präst kopplad till ett politiskt parti trovärdig inför församlingsmedlemmarna?

Det finns sådana som är arga på präster oberoende av vad de gör och sådana som är arga på politiker oberoende av vad de gör, och säkert finns det sådana som tycker att det är problematiskt om prästen är politiker, avslutar Audas-Willman.

Åland vill ha större enheter

NY STRUKTUR. De åländska församlingarna vill helst organiseras i en samfällighet eller en enda stor församling. Också tanken på mer självstyre väcker genklang hos många.

TEXT: SOFIA TORVALDS

Biskop Björn Vikström besökte Åland i vår för att diskutera olika modeller för hur de tio åländska församlingarna kunde organiseras i framtiden. Tanken var att församlingarna skulle svara biskopen före den 15 september, men många behövde mer tid och fick uppskov. Nu har nio av tio åländska församlingar blivit klara med sina svar.

Mariehamn valde att inte gå in för något av biskopens alternativ. I stället menar kyrkofullmäktige att en strukturförändring ska ske först då lagtinget fattat beslut om strukturförändring av kommunerna. Församlingen i Mariehamn önskar att domkapitlet ska tillsätta en arbetsgrupp för en självstyrd åländsk kyrka.

Jomala församling föredrar samfällighetsmodellen om man söker en lösning på kort sikt. På längre sikt önskar Jomala att domkapitlet utreder möjligheten att gå in för en åländsk kyrka.

Finström-Geta församling stöder både tanken att de åländska församlingarna ska organiseras i en samfällighet och ett utökat självstyre, det vill säga en åländsk kyrka. Kyrkorådet i Finström-Geta anser att det ena alternativet inte utesluter det andra.

Brändö-Kumlinge stöder tanken på en samfällighet eller en församling för hela Åland, det vill säga utökat samarbete av alla slag. Däremot vill Brändö-Kumlinge inte gå in för en åländsk kyrka.

Också Hammarland har gått in för samfällighetsmodellen.

En församling

Sund-Vårdö önskar att församlingarna på Åland blir en enda moderförsamling med flera kapellförsamlingar. De skulle lyda under Borgå stift. Ålands södra skärgårdsförsamling är inne på samma

linje som Sund-Vårdö: en åländsk församling men inte en åländsk kyrka.

Kyrkorådet i Eckerö föredrar att fortsätta med nuvarande församlingsmodeller – men om det inte går önskar församlingen att biskopen går in för den modell där de åländska församlingarna organiseras i ett prosteri. Tanken på en självstyrd åländsk kyrka avvisas i Eckerö.

Kyrkan har medvetet kopplats loss från makten. En åländsk kyrka skulle bli en ny statskyrka som kopplas till politisk makt. Det är vi emot, säger kyrkoherde Märten Andersson.

Lemland-Lumparland föredrar i det här skedet att gå in för en modell där alla Ålands församlingar slås ihop till en enda församling. I framtiden kan församlingen tänka sig att gå in för en modell där de åländska församlingarna får större självstyre. I Lemland-Lumparland anser man att den prosterimodell som biskopen presenterat ligger väldigt nära den tanke kring en självstyrd åländsk kyrka som presenteras av kyrkofullmäktige-ordförandena i Mariehamn, Jomala och Finström-Geta.

Saltvik behövde mera betänketid och är inte ännu klar med sitt svar.

Biskopen glad

Biskop Björn Vikström är glad över att det finns en så stor villighet att gå in för ökat samarbete.

Den här frågan ska planeras och diskuteras i vinter. Det är viktigt att gå vidare och inte bara vänta för det finns en stor frustration över att man utreder men inget sker.

Nu ska domkapitlet ta upp frågan men biskopen försäkrar att inga beslut fattas över huvudet på ålänningarna. Vad gäller önskemålen om mera kyrkligt självstyre på Åland ser Björn Vikström möjligheter.

En stark samfällighet eller ett prosteri skulle kunna ge rum för vissa delar av det som man längtar efter då man talar om en åländsk kyrka.

SIBELIUSMUSEUM

ARKTISK PURITAN • GLIMTAR UR YRJÖ KILPINENS LIEDVÄRLD
5.10.2012-6.1.2013
www.sibeliusmuseum.abo.fi
Biskopsg. 17, 20500 Åbo • Tfn (02) 215 4494, (02) 215 31*

www.korsholm.fi/vuxeninstitutet

Livets paradoxer
Tommy Hellsten
föreläser
tisdag 23.10 kl. 19.30-21
vid Vuxeninstitutet,
Skolvägen 1, Smedsby
(kaffe med tillugg serveras fr.o.m. kl. 18.30)
Välkommen!

avgift: 25 € inkl. kaffe

ANMÄL DIG PER tfn 3277261 eller på webben.

KORSHOLMS VUXENINSTITUT
MUSTASAAREN
AIKUISOPISTO

FN FREDARBETE

Religiösa ledare ska medla

Religiösa ledare ska i framtiden få en mer framträdande roll då det gäller att medla för fred. Det sa FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon då FN:s generalförsamlings sammanträdde förra veckan.

Tidigare var de religiösa ledarnas roll att fungera som ett stöd när de stridande parterna förhandlade. Nu tänker man snarare att det handlar om att bygga upp en nationell fred, säger Antti Pentikäinen, verksamhetschef för Kyrkans Utlandshjälp. KUA har fungerat som konsult då FN-rapporten gjordes upp.

TINGSRÄTTEN PREDIKAN

Predikant dömd till böter

Österbottens tingsrätt har dömt en lekmanpredikant till böter för offentlig uppmaning till brott.

Tingsrätten fann att predikantens formulering i en predikan kunde uppfattas som en uppmaning till föräldrar att aga sina barn. Predikan som bandades hölls i Jakobstad den 22 juni 2008.

Domen blev 20 dagsböter à 6 euro.

Predikanten medgav formuleringen, men nekade till att han avsett kroppslig aga. Det var i bildlig bemärkelse, rapporterar de österbottiska dagstidningarna.

Garage, förråd, båthus m.m.
TILL HÖSTPRIS!

- * Färdiga träelement
- * Ritningar ingår
- * Husen levereras kompletta med allt material
- * Transport direkt hem - 10 olika storlekar.

Även enligt egna ritningar - lätt att montera själv. Ring oss!

G.NYMAN
BYGGTJÄNST

Med 30 års erfarenhet
68800 KALLBY. TEL. 06-766 7922,
kvällen 723 5429. Gsm 0400-560 744

Lärkkulla skärgård, Houtskär

Oktober 2012

- 12-14.10 Fönsterrenovering
- 12-14.10 Vegetarisk mat
- 17-21.10 Fiskekurs med Kalastuskeidas
- 19-21.10 Pop och Rockläger i samarbete med Pargas Stad, i Nagu

November 2012

16-18.11 Julmat

hemsidorna är: www.larkkulla.net

Fråga offert!

Nordman Construct

- nybyggen
- renoveringsarbeten
- våtutrymmen
- bygglovsritningar
- konstruktionsritningar

050 553 1240

www.nordmanconstruct.fi
info@nordmanconstruct.fi
Kyrkostrandsgatan 9,
68600 Jakobstad

Borrning för bergvärme

Läs mer på: www.geodrill.fi
Försäljning: saul@geodrill.fi,
044-340 3755

Bergvärme?

Fråga oss om pris på borrning av energihål och vattenbrunnar ...
då vet du att du gjort en bra affär.

DRILLTEC

044-525 9143 info@drilltec.fi www.drilltec.fi

Juridisk byrå HENRICSON & KIETZ

Kungsgatan 7, 10600 Ekenäs, tfn (019) 246 2462

Stöd det finlandssvenska musikkivet!

FINLANDS SVENSKA SÅNG- OCH MUSIKFÖRBUND mottar donationer och testamenten för sitt arbete med att stöda det finlandssvenska musikkivet.

Vi förvaltar också flera fonder som uppkommit genom donationer eller som instiftats för att hedra bemärkta musikpersoner i Svenskfinland.

Genom att göra en inbetalning till någon av fonderna är Du med och understöder det finlandssvenska musikkivet.

För mer information, kontakta
Verkamhetsledare
Toni Sjöblom. tfn 06-3206812
Finlands svenska sång- och musikförbund
Hovrättsplanaden 15 C 36, 65100 Vasa

Arbete och arbetskraft I NORDEN

29.10.2012

Statsminister
Jyrki Katainen

Undervisningsrådet
Anders Rusk

Riksdagsledamot
Maarit Feldt-Ranta

VD
Frank Korsström

Överdirektör
Juhana Vartiainen

Arbetsminister
Lauri Ihalainen

General
Ari Puheloinen

Direktör
Jörn Neergaard
Larsen

Direktör
Sari
Baldauf

VD
Christina
Dahblom

Bergsrådet
Martin
Saarikangas

SEMINARIUM

den 29 oktober kl. 13.00-19.30
Scandic Marina Congress Center, Helsingfors

ANMÄLAN

senast 18.10.2012 på adressen
pohjola-norden.fi/arbetskraft

NÄRMARE INFORMATION

marknadsföringschef Kjell Skoglund
+358 40 560 3922
kjell.skoglund@pohjola-norden.fi

Samarbetspartner

Sveriges ambassad
Norges ambassad
Danmarks ambassad
Islands ambassad
Aholo Transport
Altia
Atria Oyj
DNU
Dynea
Eckerö Line
Ernst & Young
Fazer
Forever kuntoklubi
Forum

Handelsbanken
Helsingfors Energi
Hertz
Hurtigruten
Konstsamfundet
LähiTapiola
Ravintola Lasipalatsi
Lemminkäinen
MercuriUrval
Metso
MTV3
NIB
Nord Stream
Plantagen

Scandic Grand Marina
Sefe
Hannes Snellman
Sonera
STI
StoraEnso
Suomen Kongressiteknikka
Tamro
TekMil
Weekend Snacks
Viking Line
Volvo
VR
Wärtsilä

Mediasamarbetspartner

Bock's office
FinSve Suomalais-
ruotsalainen kauppa-
kamari
FRAM
HBL
HRviesti
/ins
Kyrkpressen
Nordicum
Taloussanomati

www.pohjola-norden.fi/arbetskraft

Se seminariet och delta i direktsändning
på adressen www.pohjola-norden.fi.

OT-RESOR
Må bra på Spa

Pärnu – Spa Tervis
Resa med halv- eller fullpen-
sion, svenskspråkig service,
paketet innehåller behand-
lingar. Ut- och hemresa under
dygnets vakna timmar.
Priser från 520€ / person inkl.
resor, boende, måltider och
behandlingar.
Resor: 8-18.11 (11 dagar!) och
1-8.12.
Kortresor: 18-21.10, 8-11.11,
15-18.11

BALTIKUM
Tallinn hotellresa
Rejält med shoppingtid i Tal-
linn, logi på Sokos Hotel Viru.
Resor 19-21.10, 6-8.12 och
7-9.12.
Höstresa till Riga
Tre övernattningar på centralt
hotell, resa med egen buss.
Resa 18-21.10.

Stockholm
- med julmarknaden på
Skoklosters slott 30.11.-2.12.
- med shopping eller teater...
varför inte båda? Musikalen
La Cage Aux Folles med Loa
Falkman 6-8.12

Sydafrika
- mångfaldernas och
konstrasternas land!
En spännande resa till det
mångkulturella Sydafrika
Besök i Kapstaden, Goda-
hoppsudden, vingårdsbesök
och Big Five Safari!
Resa 27.2-10.3.2013.

(06)318 4000
FLERA RESOR PÅ VAR
HEMSIDA!
www.ot-resor.fi

Oravaio Trajzik

Annonsera i

KP
KYRKPRESSEN

www.kyrkpressen.fi

UNGDOMARNA TYCKER att filmkvällar är avkopplande. Dessutom får man träffa kompisar. FOTO: JEANETTE RIBACKA-BERG.

Filmer leder till stora livsfrågor

FILMKLUBB. Att se på film tillsammans är ett bra sätt att närma sig livets stora frågor. Metoden har använts med ungdomar i Kristinestad redan i ett par års tid.

TEXT:
TOMAS VON MARTENS

Ungdomsarbetsledare **Jeanette Ribacka-Berg** i Lappfjärds-Kristinestads församling startade filmklubben *Tala film - tala liv*.

Hur kom du på idén?
– Jag deltog i en fortbildningskurs om film och webbärbete i konfirmandarbetet år 2009. Där bekantade jag mig med en modell som man använt i studentarbetet i Göteborg för att bearbeta livsfrågor med hjälp av film. Modellen kallades Tala film – tala liv. Jag tilltalades av upplägget, att alla ska få säga hur de upplevt filmen med hjälp av

några frågor. Då är alla åsikter lika värdefulla och varje känsla och tolkning bidrar till den gemensamma diskussionen. Då tänkte jag att det här vill jag prova i min egen församling, men inte med konfirmander utan gärna med litet äldre ungdomar. Första gruppen startade jag följande vår med en grupp gymnasiekillar.

Vad gör ni under en filmkväll?
– Jag presenterar filmen kort, vi ser den tillsammans och sedan får alla i tur och ordning säga vilken känsla de har efter att ha sett filmen, de får nämna någon person i filmen som de blev berörda av och kommentera någon speciell scen eller replik som de minns. De här enkla frågorna ger underlag till goda diskussioner.

Vem väljer filmerna?
– Jag väljer filmerna. Ibland får jag tips av äldre ungdomar eller av medlemmarna i gruppen att den här skulle passa i filmklubben, men jag vill alltid se filmen själv innan jag visar den. Filmerna ska ha ett

innehåll som gör att de håller att diskutera. Filmerna ska på ett eller annat sätt relatera till stora och viktiga livsfrågor som ansvar, människovärde, identitet, solidaritet, utanförskap, gemenskap, skuld, förlåtelse, tro, hopp och kärlek.

Vilka filmer har ni sett?
– I höstens grupp har vi bara hunnit se en film. Vi har sett *Sarahs nyckel* och diskussionerna kom bland annat att handla om massarresteringen av judar i Paris under andra världskriget, skuld, känslor och medmänsklighet. Under tidigare år har vi sett många olika slags filmer. Vi har sett *Invictus* och diskuterat apartheid, *The book of Eli* och funderat på vad som är heligt, *Blood Diamond* och diskuterat barnsoldater och solidaritet med tredje världen, identitet och människovärde i *Blindside* och *Little Miss Sunshine*, försoning och offer i *Gran Torino* och *Häxan och lejonet*.

Kopplas diskussionerna till kristen tro?
– Egentligen kan man kopp-

la alla filmer vi sett till kristen tro om man vill. I en del filmer finns ganska tydliga kristussymboler och då kan det vara intressant att ge tolkningsnycklar åt ungdomarna, exempelvis vad är försö- ning, vad är offer och att hitta en koppling till den kristna tron i filmer som *Gran Torino* eller *I am legend*.

Hur har diskussionerna gått?
– En del filmer berör mera än andra och väcker mera diskussion. Efter filmen *Billy Elliot* blev det en livlig diskussion om hur pojkar och flickor förväntas vara, vilka roller som är accepterade och vilka som inte är det. Diskussionsatmosfären är god eftersom det inte finns några experter som säger om filmen är bra eller dålig. Alla bidrar med sina egna upplevelser. Någon kan tycka speciellt mycket om en film medan en annan inte tyckte om den och det är helt okej, man försöker inte övertyga varandra om att man själv har rätt, utan själva delandet av tankar är det viktigaste.

VÅGA FRÅGA

En Gud i tre personer

ANN-SOFI STORBACKA är sjukhuspräst och svarar på läsarfrågor om tro och liv.

En läsare frågar om treenigheten: När Jesus bad så bad han till sin Fader. Om jag förstätt treenigheten så är Fader, Son och helig Ande en och samma person. I så fall bad Jesus till sig själv när han bad till Fadern? Kan någon förklara detta tydligt och enkelt för mig.

SÅ SOM du har formulerat dig förstår jag att treenighetsläran har gett dig flera frågor än svar. När vi teologer talar om treenighetsläran brukar vi ganska sällan påpeka att den är en teoretisk förklaringsmodell, som både har sina för- tjänster och brister. Det goda med treenighetstanken är att den tar fram de tre personerna, eller funktionerna, som Gud har: Fadern, Sonen och Anden. Svagheten i treenighetsläran är att den inte på ett tydligt sätt säger ut att kristna också tror att Sonen, Jesus, både var Gud och en människa.

TEOLOGER HAR genom tiderna kämpat med att hitta lättfattliga modeller för att förklara den grundläggande kristna erfarenheten: Vi tror på en Gud som möter oss på tre olika sätt. Som tillägg till detta tror vi också att Jesus från Nasaret samtidigt var Gud och människa. Det är alltså erfarenheten som kom först, kristnas erfarenhet av vad de upplevde när de mötte Jesus från Nasaret. Formuleringarna av deras erfarenhet kom till senare. Det är knappast ens möjligt att på ett enkelt sätt få de här båda grundläggande troserfarenheterna att gå ihop.

NÄR TROSBEKÄNNELSENA en gång i tiden formulerades handlade det om svåra linjedragningar och stora konflikter mellan olika synsätt. Det är ingen slump att den längsta delen av både den apostoliska och den nicensk-konstantinopolitanska trosbekännelsen handlar om hur kristna ser på Jesus från Nasaret. Formuleringar som "avlad av den heliga Anden" eller "Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud, född, inte skapad" försöker fånga in upplevelsen av att Jesus faktiskt var Gud. Genom att sätta in honom i ett historiskt sammanhang, "led under Pontius Pilatus", uttrycker trosbekännelsen att han levde och dog under en bestämd tid. Han var en människa, frivilligt bunden till tidens och rummets begränsningar, med en sårbar och dödlig kropp.

NYCKELN TILL att förstå vem Jesus bad till ser jag att finns i synen på honom som människa. I evangelierna betonas ibland mera hans gudomliga sidor, ibland de mänskliga. Hans mänskliga sidor kommer tydligt fram genom de böner som evangelierna berättar om att han bad. Ätminstone jag berörs starkt av exempelvis bönen Fader vår eller av hans böner i Getsemane eller på korset. När jag läser dem ser jag att de är äkta och angelägna böner, riktade till Gud, som hos honom, liksom hos oss alla, finns både inom och utanför oss.

Fråga KP:s expertpanel

I KP:s frågespalt besvaras frågor om tro och andlighet av präster i den lutherska kyrkan. Frågor om relationer, hälsa, familj och fostran besvaras av sjukskötare och kyrkans familjerådgivare. Redaktionen behöver ditt namn och dina kontaktuppgifter, men du får gärna ställa din fråga anonymt i tidningen. Redaktionen väljer och editerar frågorna. Adressen är redaktionen@kyrkpressen.fi eller Kyrkpressen, Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors. Märk kuvertet "FRÅGA". Panelen besvarar frågor endast i tidningen.

PÅ TVÄREN MAY WIKSTRÖM

Det bortglömda godordet

"Är nöjd. Tänk att få säga det, bara. Jag är nöjd och glad." Det var ett infall, en snabb statusuppdatering på nätet. Inte så medveten som den senare skulle bli.

Aldrig hade jag anat att gillaknappen skulle gå het, att andra också skulle gilla att jag var nöjd – och kanske själva känna igen sin egen nöjdhet. Men jag var nöjd. Är nöjd. Fast jag glömmet det skamligt ofta, förlåt! "Nöjd" tillhör nämligen de

där orden som nästan gått bort. Den svenska författaren Anita Goldman berättade för ett tag sen om orden som trillat ur mode, ord som "from", "lydig" och "ödmjuk". Jag tror "nöjd" platsar på samma lista. Det kraschar mot de där eftersträvans-

värda egenskaperna som sägs driva all utveckling vidare. "Hungrig", "ivrig", "kritisk" ja, och förstås det uppenbara: "missnöjd". Läser i dagstidningen om att aggressivitet hos barn i dag räknas som ett bevis på att de klarar sig i livet. Däremot oroar sig för-

äldrar över barn som är alltför snälla. "Argt" är bra. "Snällt" är potentiellt dåligt – för dig själv. Vassa till dig, unge! Ingen är väl en emotionell bomullstuss. Handen upp om du också kan vara både otålig och ivrig, eller hastigt får blodsockernivån

att sjunka till grav missnöjesnivå. Men jag vet nu att jag inte orkar bära allt det där pockande och ibland ganska vassa inuti mig om jag aldrig tillåter mig att vila i att vara nöjd. Att det är en ren nåd, stundvis till för oss alla.

NYANDLIGHET. Varje alternativ behandlingsform har en bakgrund. Ta reda på den, uppmanar Solveig och Micael Tulin. För man vet inte vad annat än tillfällig lindring den för med sig.

Bytte onda andar mot helig Ande

TEXT OCH FOTO: JOHAN SANDBERG

Micael och Solveig Tulin medger utan omsvep att de tjänat den onde.

– Vi har verkligen varit med i det värsta av det värsta. Vi har inte varit satanister, åtminstone inte medvetet. Men vi tjänade honom, säger de.

Bägge har ett långvarigt förflutet inom New Age. Solveig verkade professionellt som zonerapeut. Micael var professionell siare och healer när han mötte Jesus och blev av med den ångest han burit på i trettio år.

– Jag prövade olika metoder för att bli fri från min ångest men inget hjälpte. Ångesten var varierade i intensitet men den var konstant. Jag kunde bli hjälpt för stunden, men den kom alltid tillbaka. Herren tog bort ångesten på bara några sekunder, säger han och ler över hela ansiktet.

Nu färdas paret Tulin från Dalum i Sverige runt och berättar om sina erfarenheter av New Age och om sin stora passion, Jesus.

– Jag jobbar som taxichaufför och har

ofta sjuk rygg som Gud helar. Jag står på Guds ord. På grund av mina tidigare erfarenheter är jag tvungen att göra det. Men fast jag är kristen är min sjuka rygg en svaghet som andemakterna utnyttjar. Men jag går inte omkring och tittar efter onda andar. Jag ser på Jesus, han är min frälsning, säger Micael.

Tänkte ta livet av sig

Även om demonerna har varit en del av Solveig och Micael Tulinns verklighet vill de inte skrämra folk.

– Om jag inte förstår att det finns en motståndare så förstår jag inte varför jag hamnar i olika situationer. Jag har inte skuld till allt. Ingen har varit så klockren i den undervisningen som Jesus. Han predikade att djävulen är verklig. Han hade sett honom falla ner från himlen. Då måste vi tro det. Demonerna vill dig illa bara för att du är skapad till Guds avbild. Så enkelt är det. Jag har levit i den verkligheten, säger Micael.

Han var nära att ta livet av sig flera gånger.

– Det är så demonerna pratar. En kraftfull demon kan få folk att göra pre-

cis vad som helst, säger Solveig. Folk som söker sig in i nyandligheten upplever att de får svar på sina frågor. Men då får de en demon som kallas andlig guide eller eldare brevid sig. Man säger inte att det är en demon. Jo längre man kommer in i New Age desto kraftfullare demon får man.

Tulinns säger att döljandet av ursprunget till de olika terapierna inom New Age är en del av strategin.

– De som är i New Age-världen medger inte det, säger Solveig. De bara håller på med lite yoga, chi gong eller nåt annat. De slipar ner trösklarna för vanligt folk. De kan säga att det inte är yoga, utan bara lite gymnastik. Men de använder många uttryck från Bibeln för att föra människorna vilse. Satan kan Bibeln och han använder den i sin egen lögnaktiga mun.

Enligt Solveig Tulin har alla alternativbehandlingar bakgrund i hinduismen, buddhismen eller något orientaliskt tankesätt. Där ser man människor som en energivarelse med ett eget frekvensmönster. Blir man sjuk är det nåt fel på energiströmmen.

SOLVEIG OCH Micael Tulin har ett långt förflutet inom nyandligheten. I dag vill de helst tala om Jesus.

– Det ska man bota på olika sätt; gå på yoga, meditera eller nåt annat konstigt.

Solveig Tulin utbildade sig till zonerapeut för att bota människor.

– Zonerapin har sitt ursprung i den kinesiska medicinen. Det jobbade jag med och jag lurade människor till höger och vänster. Visst sker det helanden med alternativmedicin och man kan få befrielse från vissa saker. Men vad får vi med oss som inte syns? Satan ger lite men tar mycket. De allra flesta som kom till mig för att få zonerapi återkom inom ett år då det blivit lika illa eller ännu värre.

I sin verksamhet som healer trodde Micael Tulin att han tjänade Gud.

– Det står ju i Bibeln att vi ska lägga händerna på varandra och be för de sjuka. Satan plagierar alltid Guds ord. Det ser likadant ut men källan är totalt olika. Folk kom till mig med alla krämpor. Jag lade händerna på dem och de upplevde att de blev bättre. Men jag var inget kärll som blev använd av den helige Ande. Jag användes av en annan andemakt, säger han.

De uppmantrar folk att ta reda på käl-

lan till terapin. Det kan man göra genom att läsa Bibeln och söka information på nätet. Men på nätet bör man söka djupt för man får massor av träffar när man googlar.

– Tänk efter själv, har detta sitt ursprung i en österländsk religion eller är det välsignat av Herren, uppmanar de.

De bygger sina uttalanden på sin egen erfarenhet, på Bibeln och annan litteratur, till exempel **Alice Baileys** böcker. Bailey myntade uttrycket New Age, den nya eran eller nyandlighet, i slutet på 1800-talet.

– Hon var satanist, hon visste vad hon tjänade, säger Solveig. Hon skrev 19 böcker om New Age på sitt eget bokförlag som hette Lucifer Trust. För att inte skrämman folk bytte hon namn till Lucis Trust. Hon skriver att den nya eran ska ha en världsvaluta, en världsregering och en religion. Den religionen väntar på en kristusgestalt som heter Maitreya. Jag tror det är samma person som Bibeln kallar antikrist. Hela tanken med New Age är att all kristendom ska förintas.

Solveig Tulin beskriver New Age

”Jag har aldrig sett en salig New Age-are. Men jag har sett många saliga kristna.”
Solveig Tulin

som ett stort smörgåsbord där man kan plocka åt sig det man tycker är spännande och lämna det man inte tycker om. Man skapar sig en egen religion och sanning. Inom New Age är gud är en sorts andlig energi som svävar. Var och en kan själv bestämma hur gud ser ut.

– Man ställer sig själv i centrum. Allt kretsar kring jag, mig och mitt. Vem förhärligas då, Jesus eller jag själv? Det finns inget rättesnöre. Man säger att alla vägar leder till gud. Man säger också att alla blir saliga på sin tro. Jag har aldrig sett en salig New Age-are. Men jag har sett många saliga kristna.

Ropade på indisk gud

Liksom många andra inom New Age mediterade också Solveig Tulin.

– Jag satt en timme varje dag i 18 år och ropade namnet på en indisk gud som mantrat är kortnamnet på. Man tömmer sitt sinne och öppnar sig för sånt man inte vet något om. Ropar man då på en indisk gud är den inte långt borta. Gud har gett oss ett klart förstånd, som är vårt naturliga skydd mot andevärden. Men det sätter vi ur spel med

yoga, chi gong, tai chi, soaking, oneness blessing eller något annat.

Hon lyfter fram meditationspsykosen som överläkaren på Lillhagens mentalsjukhus i Göteborg uppmärksammar då man fick in patienter som varken gick att bota eller lugna ner med psykofarmaka.

– De var fullständigt oregerliga och kunde bara låsas in i ett madrasserat rum. När han forskade i deras bakgrund visade det sig att varenda en hade mediterat på något sätt. De hade öppnat sig för den hinduistiska kundalnikraften som gör att man blir skogstokig. Det är inget som går över utan man får leva med det under resten av livet.

Hon ser även yoga som en meditationsform där man genom kroppsställningar och andningstekniker ska komma in i en djupare meditation.

– Yoga är en ockult teknik som hinduismen och buddhismen startat. Många yogis använder spikmattor och det har också jag gjort efter att jag blivit kristen. Men jag fick fruktansvärd ofrid i anden. Jag läste mig in på ämnet och fann att spikmattorna är tillverka-

de till gudinnan Shaktis ära. Mönstren på många mattor är Shaktis märke. Det är kanske inte så farligt att ligga på en spikmatta, men varifrån kommer den och vart leder den? Jag fick vända om och be om förlåtelse för detta.

Solveig Tulin lämnar också rummet varje gång någon säger att de ska ha kristen meditation.

– För mig är ordet meditation så laddat. Jag vågar inte delta även om det inte är så farligt just den gången. Ibland kallar man det meditation när man studerar en bibelvers och då använder vi ju vårt förstånd. Men det förekommer även mantarmeditation, då man tar ett kristet ord som mantra inom kristenheten. Det är exakt samma sak som Transcendental Meditation och alla former där man tömmer hjärnan och inte vet vad man får in i stället.

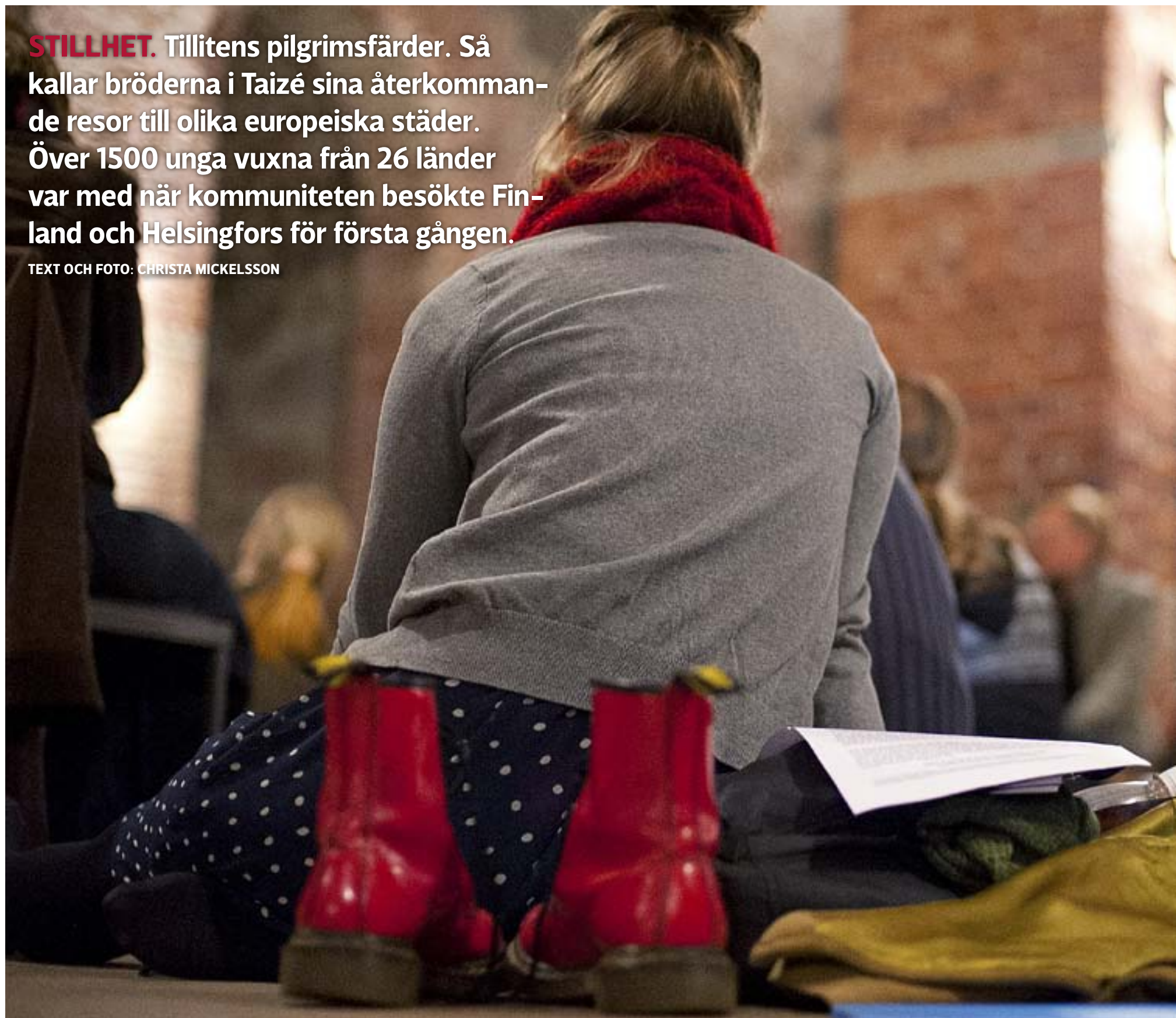
Det är också skillnad mellan bön och meditation, påpekar hon.

– När jag ber talar jag med Pappa i himlen. Jag talar om det som ligger på mitt hjärta. Jag har en relation med Jesus. Meditationen för mig inte närmare Jesus.

Taizé intog stan med

STILLHET. Tillitens pilgrimsfärder. Så kallar bröderna i Taizé sina återkommande resor till olika europeiska städer. Över 1500 unga vuxna från 26 länder var med när komuniteten besökte Finland och Helsingfors för första gången.

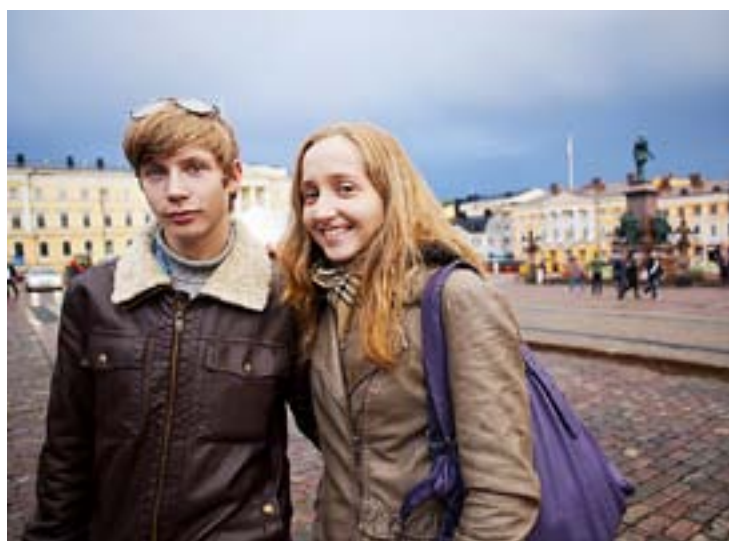
TEXT OCH FOTO: CHRISTA MICKELSSON

ETT ENKELT underlag och ett öppet hjärta. Det är receptet för den kravlösa tillvaro som drog över tusen Taizévänner till Helsingfors förra helgen.

ALICIA LOREK kom till Helsingfors från Warszawa, Polen. Som volontär hjälpte hon till med praktiska arrangemang både före, under och efter helgen.

SYSKONEN OLIVER Martin Grand och Kelli Grand från Estland kom för gemenskapen och ekumeniken. De har redan hunnit besöka flera Taizéhelger i olika europeiska länder.

bön och gemenskap

TAIZÉKÖR PÅ domkyrkans trappa. Enkel matservering för deltagarna i tältet på domkyrkotorget.

MATKÖN RINGLADE sig lång vid middagstid på fredagen.

”

Vi kallar de här typen av träffar för kontrollerade naturkatastrofer. De är en ursäkt för människor att dela med sig åt varandra och be tillsammans.

Broder Stephen

PINGSTFÖRSAMLINGEN I Keuruu lånade ut jättetältet som slogs upp på domkyrkotorget.

RABBI DAVID Lazar var inbjuden gäst vid en av workshoparna på lördagen. Han förde en dialog med broder Norbert om Psaltarsalmen 117.

ELLIPS

Om fostran

När jag träffade författaren **Ulla-Lena Lundberg** för att tala om hennes hyllade höstroman *Is* handlade vår diskussion om hur prästen fostras av sin församling. (Se intervjun här intill.) Senare grubblade jag mycket över det där med vilka samhällspositioner du ska uppnå för att fostras av ett helt samhälle.

Kommunpamparna och stadsdirektörerna får oftast sin position sent i karriären, då de redan hunnit bli hela människor eller åtminstone människor som format en offentlig personlighet. Men vilka är de som unga lyfts fram i en position där de både har makt över och ansvar för andra människor i ett litet samhälle?

Prästen, visst. Kanske också läraren och den lokala köpmannen, men de utsätts sällan för samma offentliga granskning som prästerna och framför allt har de inte ett församlingråd att vara ordförande för och en (om än ofta liten) personal att leda. Än i dag kan man i lokaltidningarna läsa intervjuer med nya kyrkoherdar.

Häromveckan valsade en nyhet om ett kommunalråd i skånska Hörby omkring i medierna. Han hade beställt en jättemålning till kommunhuset. På målningen avporträtteras han som romersk legionär.

Jag tänkte genast att han kanhända inte var ett särskilt lyckligt kommunalråd, eller åtminstone inte ett kommunalråd som befäst sin offentliga identitet. Varför ville han bli avporträtterad just som legionär och inte – säg – Julius Caesar? Antagligen drömde han egentligen om att vara bara en man i ledet.

Kanske hade skånska Hörby misslyckats i uppdraget att fostra ett kommunalråd?

■ SOFIA TORVALDS

Prästen älskade sin förs

KÄRLEKSBERÄTTELSE. När Ulla-Lena Lundberg skrev sin färskaste roman "Is" var det en berättelse som väntat på att bli skriven i sextio år. Den handlar om hur en bygd fostrar en präst så att han blir en person. I kärleken mellan präst och församling vidgar sig världen.

TEXT OCH FOTO: SOFIA TORVALDS

När författaren **Ulla-Lena Lundberg** besökte domkapitlet i Borgå för att få gudstjänstordningen från 1940-talet, då hennes far var kyrkoherde på Kökar, utgick alla ifrån att hon arbetade på en historisk roman.

– Självfallet hade de rätt, men det hade jag inte alls tänkt på. 40-talet är en period som är historisk, men för mig innefattar den ju mitt liv.

Samtidigt inser hon att hon lika gärna kunde vara 150 år gammal då hon ser på den förändring som skett i den miljö hon skildrar, en miljö där kyrkan och prästgården på ett självklart sätt stod i samhällets centrum.

– Jag tänker på hur enormt snabb

”Det var en godhjärtad värld att växa upp i och jag har egentligen bara varma känslor för folk som kanske i dag skulle betraktas som bakåtsträvande stofiler.”

sektariseringen varit under dessa sextio år. Om man skulle göra någon form av arkeologisk utgrävning och se på hur snabbt de kyrkliga symbolerna försvunnit ur det dagliga livet kunde man nästan tro att det skett en befolkningsförflyttning.

Prästen blir en person

Lundbergs kritikerrosade roman *Is* handlar om en prästfamilj i det fiktiva skärgårdssamhället Öarna. Ramberättelsen överensstämmer med det som hände då Ulla-Lena Lundbergs föräldrar bodde på Kökar.

– Orsaken till att jag kallar Kökar för Öarna och att alla personer har fik-

Tröst åt de otröstliga

BOK

Tröstens trädgård

Författare: Martin Lönnebo.
Förlag: Libris/Fontana Media

Det sägs att det bästa man kan göra för en människa i sorg är att lyssna och våga

vara nära. Orden brukar inte räcka till när smärtan är för stor.

Martin Lönnebos lilla ledsbok *Tröstens trädgård* kan vara ett gott redskap i tider då livet bjudit på fler besvikelser än glädjeämnen. Lönnebo skriver att det inte bara är döden som kan ge oss sorger, utan att det ibland kan vara livet. Oberoende av vad som tynger en människa, är hans hållpunkt att vi inte är ensamma. Det finns

En som vet hur svår förlusten är, hur djup ångesten känns. Lönnebo vill ta med oss in i tröstens trädgård, den osynliga inre trädgården där en förstående vän väntar på oss.

Boken är uppbyggd kring trädgårdens sju rum – ett för var och en av veckans dagar. Den är en andakts- och bönebok med meditativa böner, bibelord och psalmstrofer som får lika stor plats som författarens tröstande ord.

Han är ingen nybörjartröstare, Lönnebo, själasörjaren och emeritusbiskopen. Ingen nybörjarsörjare heller, för den delen.

– I min ålder får man vara tacksam över den tid man får. Sex av mina syskon är döda, och många av vännerna, säger han i samtalet med **Carolina Johansson** i bokens slutdel.

Lönnebo berättar också om sin förstfödde son **Jonas** som föddes på julafton

1961 med en grav neurologisk skada och aldrig fick leva ett friskt liv.

De här kommentarerna gör tröstens ord trovärdiga och till mer än vackra fraser. Kanske är det sant som han skriver, att vi inte är ensamma och att *ångestens träd bär tröstens frukter*. Av *det försonande lidandet* förstår vi ingenting. Men du fattar oss vid handen.

■ CHRISTA MICKELSSON

ULLA-LENA LUNDBERG föddes i ett samhälle där prästen hade tid för sin församling.
– I dag skurrar prästerna omkring som skällade råttor i sina hopslagna församlingar.

KÖKAR ÄR Ulla-Lena Lundbergs urkyrka. Den årliga Franciskusfesten vill hon inte missa. FOTO: CHRISTA MICKELSSON

Bokens Örarna-herde Petter Kummel är en ovanlig figur i litteraturen, han är en mycket sympatisk präst. När han cyklar ner i en vak och drunknar kramas läsarens hjärta samman av sorg och frustration.

– Sådan Petter Kummel är i boken, sådant är min fars eftermäle. Jag hade enorm glädje av att han var så omtyckt på Kökar. När jag blev större och bröt mig ut ur min fruktansvärda blyghet märkte jag att det fanns alla dessa människor som på något sätt hade en vänlig inställning till mig på grund av honom. Det var klart att det var en idealiserad bild. Men när är vi oss själva, när vi är som värst eller som bäst?

Den relation mellan präst och församling som beskrivs i *Is* kan liknas vid ett kärleksförhållande.

– Man brukar säga att det behövs en by för att fostra ett barn. Jag tänker ofta att det behövs en församling för att fostra en präst. I dag är det inte lätt för en präst att hitta den starka och levande församlingssamfundet som gör att han blir en person, ett ansikte. Dagens präster rusar fram mellan sina olika uppgifter med sådan fart att jag ibland tänker att det enda sättet att träffa en präst är att krocka med honom på landsvägen.

Författarutbildning i kyrkan

Ulla-Lena Lundberg växte inte upp med en prästdottersidentitet. Men då familjen bodde i Esbo var hennes mamma söndagsskollärare i flera år och familjen umgicks i kyrkliga kretsar. **Erik Forsberg** som var kyrkoherde i Sottunga och god vän med fadern **Pehr Lundberg** kommer hon ihåg med speciell kärlek.

– Han övergav oss aldrig och blev en livslång vän till mig. Kanske var det i och med honom jag ändå fick mycket av den här kyrkliga världen. Det var en godhjärtad värld att växa upp i och jag har egentligen bara varma känslor för folk som kanske i dag skulle betraktas som bakåtsträvande stofiler.

Eftersom Ulla-Lena Lundbergs mamma var lärare och hade lång semester kunde familjen tillbringa tre månader på Kökar varje sommar.

– På Kökar placerades ett otal präster, ibland kändes det som om en majoritet av stiftets alla präster började sin bana där. Det gjorde att jag som barn fick lyssna på otroligt många präster och deras olika predikostilar. Jag fick en fantastisk författarutbildning alldeles gratis för det som jag snabbt lärde mig var att det som blir kvar av en berättelse är bilderna.

I det hängivna religiösa språket hittade hon en hel känslövärld.

– Det fick jag i bagaget redan som barn och det betydde att när jag sedan senare kom i kontakt med precis samma känslor fanns det ord för dem, och bilder.

Religion är vart jag hör

Ulla-Lena Lundberg njöt av att hon i *Is* fick chansen att beskriva hur en hel gudstjänst gick till på 40-talet.

– Jag tänkte att jag nog har flera läsare som inte vet hur en gudstjänst är uppbyggd. Det föll sig naturligt eftersom det var prästens första gudstjänst på Örarna och han var nervös och mycket medveten om hur många skarpa hjärnor som satt där och hade sett en uppsjö av präster och visste precis hur de skulle bedöma honom.

Sin egen religiösa tillhörighet beskriver Ulla-Lena Lundberg med begreppet "kulturkristen". När hon var kring trettio och reste i Afrika fick hon ofta frågan om vilken religion hon hade och märkte att det svar folk hade svårast att acceptera var "agnostiker".

– Jag hade redan en svår brist i och med att jag inte hade barn och att dessutom inte ha en religion – hur oprivilegerad kan en människa bli ...

En gång vandrade hon uppför Kilimanjaro i sällskap med fem bärare och en jättelik transistorradio som spelade upp en gudstjänst från Arusha enligt skandinaviskt-lutherskt formulär.

– De sjöng *Vår Gud är oss en väldig borg* på kichagga och i radion sjöng kören på swahili och jag tänkte att jag kan inte vara sämre och sjöng på svenska. Efter det tänkte jag att okej, jag är kulturkristen. Det handlar inte så mycket om vad jag tror på som vad jag har för bakgrund och vart jag hör.

Du kommer inte att förstå

BOK

Lola uppochner

Författare: Monika Fagerholm

Förlag: Schildts & Söderströms 2012

En stad vid sydkusten, Flatnäs, år 1994. Några ungdomar möter en våldsam död, Estonia sjunker, ena halvan av tvillingspolisparet ger upp sin karriär och drar sig tillbaka i halvgalenskap. Det är kallt.

På ytan har **Monika Fagerholm** skrivit en thriller, en riktig klassiker: ett antal personer återvänder sjutton år senare till den plats där brottet begicks och gamla hemligheter grävs fram ur en sörja av lösa trådar, jobbiga minnen, sorg och ångest. Språket är andfått och hackigt som en tonårstjej som springer undan någonting i skogen.

Fagerholm har byggt upp ett enormt persongalleri och boken inleds med en lista över personer så där som i de där historiska kärleksromanerna som jag slukade i tonåren. Listan behövs. *Lola uppochner* har ingen tydlig huvudperson och läsaren märker snabbt att det är viktigt att veta mycket om alla.

På ytan handlar boken om ett brott, men jag läser *Lola uppochner* som en berättelse om något alldeles annat. Jag läser den som en skildring av familjen, oftast då familjens sönderfall. Den här boken handlar mycket om föräldrars svek mot barn men samtidigt väldigt lite om föräldraskap. Bokens Eva Anderberg, lärare och präst, förlorar man och son i en drunkningsofolycka som sker medan hon sitter inne i kajutan och lä-

ser en bok om trädgårdar. På samma sätt går andra barn förlorade på många olika sätt medan föräldrarna gör annat utan något ont uppsåt: dricker rödvin och skriver dåliga dikter, värnar om familjens prydliga fasad, njuter av sina relationsproblem eller är osynliga.

Den här boken har material för enormt många berättelser, så många att det hade gått att sova i det som kom med. Helst hade jag läst mer om syskonparet Anita och Ca Bäck, deras mamma (den misslyckade poeten) och styvpappa Ib Kavanaugh, performanskonstnären som begick självmord. När själva mordet är lösta sitter jag och tvinnar på många frågor som inte fick ett svar. Framför allt Anita, vars kropp tvinnar bort i en obotlig muskelsjukdom och som njuter av att manipulera dem som kan springa hennes ärenden, är en person vars innersta syften jag dis-

seker länge efter att jag läst ut boken. Och det par om vars relation vi vet allra minst är de två som får varann på slutet.

Som läsare har jag nästan en känsla av att berättelsen gömmer sig för mig. Den rentav vill vara dold, den vill lämna mig med alla de där gissningarna. Är det kanske just det Monika Fagerholm vill berätta? Att så här tror du det ser ut i en småstad. Du tror att du vet vad som driver de här människorna och varför de beter sig som de gör, men det är mycket mer komplicerat än så.

Du kan bara se glimtar av liv och ärlighet. Du kommer egentligen aldrig att förstå varför det blev som det blev. Om du är ärlig med dig själv är det kanske så också i ditt eget liv.

■ SOFIA TORVALDS

MONIKA FAGERHOLMS roman *Lola uppochner* handlar om småstadsfamiljer under upplösning. FOTO: SOFIA TORVALDS

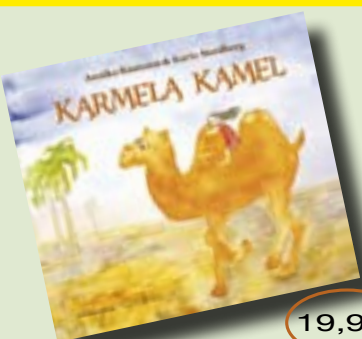
amling

tiva namn är att jag verkligen vill understryka att det handlar om fiktion. I fiktionen kommer du åt saker du inte når med dokumentära medel. I fiktionen har du den underbara friheten att använda dig av hela det stora området där vi inte vet hur det verkligen var. Genom den oförskräcktheten kommer du åt en känsla eller tidsfärg som är svår att belägga dokumentärt.

Lundbergs far dog när hon var ett och ett halvt år. För henne har han varit en fiktiv person. Berättelsen om honom, hans tid på Kökar och hans död har alltid känts aktuell.

– Det är inte osant att säga att det tog sextio år för boken att växa fram.

Karmela Kamel bilderboken på vers är en berättelse om utanförskap och vänskap. Följ med i öknens varma färgvärld och låt dig fångas av sagans gungande rytm!

19,90

Fontana Media www.fontanamedia.fi tfn.(09) 612 615 30

Bild:

Karin Nordberg

Text:

Annika Rautoma

Foto: Sanna Mustelin

PSALMVÄVEN OKTOBER

1	D	2	P	3	V		4	S	5	M	6		17	R	8	O		9	T	10	P		11	C	12	D	13	E	14	F	15	R	16	T			
17	H	18	B	19	J	20	L	21	N	22	O	23	G	24	M	25	P		26	I	27	D	28	C	29	R	30	A	31	F	32	U	33	M	34	T	
35	B	36	E	37	C	38	L	39	D	40	G	41	P	42	I	43	L	44	V	45	H	46	G	47	K	48	N	49	M	50	U	51	S	52	C	53	L
54	G	55	D	56	V	57	F	58	B	59	A	60	U	61	M	62	J	63	O	64	P	65	E	66	N	67	V		68	K	69	C	70	J	71	N	
72	L	73	H	74	U	75	I	76	P		77	M	78	F	79	R	80	D	81	K		82	N	83	O	84	I	85	L	86	F	87	G	88	J		
89	A	90	M	91	N	92	T	93	H	94	G		95	V	96	H	97	B	98	J	99	F	100	C	101	R	102	E	103	I	104	B	105	C	106	K	
107	F	108	O	109	P		110	M	111	G	112	S	113	D	114	V		115	L	116	P	117	M		118	J	119	E	120	I	121	O	122	N			
123	H	124	L	125	C	126	B	127	M	128	G		129	F	130	A	131	V	132	E	133	K	134	P		135	I	136	U	137	T	138	D	139	C		

Konstruerat av ANN HUSMAN

A Drabbad av utslag	89	130	30	59						
B Enda barn bibliskt	58	104	97	18	126	35				
C Lumpet yttrande	125	100	28	37	11	105	69	52	139	
D Som flinta	39	55	27	80	1	138	113	12		
E Svenska flickor	102	132	119	13	36	65				
F Blir ögonsten	107	57	129	14	78	99	86	31		
G Fortplantar sig i ett moln		128	46	87	54	111	94	23	40	
H Stark känsla	96	17	45	73	123	93				
I För kort transport	6	42	120	103	84	135	75	26		
J Stärker konditionen	70	118	19	62	98	88				
K "Det känns så dystert i hjärnan uti tavernan. De ber mig gå vart mig lyster. Jag blir så dyster"		133	47	68	81	106				
L Luktat urin	38	85	72	115	53	124	20	43		
M Han som vann	110	24	77	90	61	117	5	49	33	127
N Nedbrytande	21	91	71	66	82	122	48			
O Uttal	121	83	108	8	63	22				
P Runt sovande slott	41	64	134	10	25	109	2	116	76	
R Lärling	79	7	29	15	101					
S Sticks	51	112	4							
T Kan roderlös båt hamna på		9	137	34	92	16				
U Skogens drottning?	32	74	136	60	50					
V Tillflykt för gnagare	3	67	114	44	95	56	131			

PSALMVÄVEN

Fyll i de ord som sökes på raderna A–V. Motsvarande siffra i kombination med radens bokstav finns i rutfältet upptill. Flytta över bokstäverna så att den första bokstaven på rad A motsvarar A89, den andra A130 o.s.v. Den färdiga texten i rutfältet bildar en psalmvers. De första bokstäverna i raderna A–V bildar psalmens namn.

Oftast håller sig Psalmväven till den nya psalmboken, men för att det ska vara klurigt kan det ibland hända att vi använder oss av en äldre version av någon psalm.

Rätt svar på förra psalmväven är psalm 64, vers 4, som börjar med orden "Han trädde fram, Guds rena lamm". Vinnare i förra Psalmväven är: **Camilla Riska**, Vasa, **Rose-Maj Lindström**, Jakobstad och **Maria Honkanen**, Åbo. Grattis! Prisböckerna kommer på posten.

VINN
BÖCKER!

SKICKA IN!

Skicka in din lösning till Kyrkpressen, Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors senast 24.10.2012.

Märk kuvertet "Oktober-psalmväv". Bland de rätt svaren lottar vi ut tre bokpris. Lycka till!

Psalm nr och vers i Psalmboken:

som börjar med orden

Namn & adress:

INKAST GÖRAN SKYTTE

Drabbad!

JAG HAR inte skrivit på denna sida på lång tid. Det har förekommit spekulationer om att jag har suttit i fängelse, att jag flytt landet på grund av djup depression, skatteskulder etcetera. Inget av detta är sant. Saken är följande: Den 25 april drabbades jag under cirka 12 timmar av tre hjärnblödningar, så kallade strokes. Min situation var farlig. Utan att överdriva tror jag att jag för en tid balanserade på gravens rand. Det låter förfärligt. Det är förfärligt. Samtidigt är det en av mitt livs allra finaste och dyrbaraste erfarenheter. Inte bara nu, flera månader senare, med facit i hand. Utan även då. Inte minst då. I synnerhet då. Under de timmar då jag successivt förstod att mitt liv var i fara kände jag ingen oro, ingen rädsla.

DE FÖRSTA dagarna kunde jag knappt höra, jag förstod inte vad jag läste, när jag skulle äta hamnade maten i håret. Jag kunde inte skriva, inte gå, inte någonting. Jag kunde knappt tala. Men jag kände ingen livsångest, ingen dödsångest. I stället kände jag ett stort lugn, en inre frid. Jag såg inte mörker, utan ljus. De närstående som var närvarande talar om att jag utstrålade stillhet.

Det var nära ögat. Om jag hade fått min stroke ett par veckor tidigare, ute på landsbygden i östra och centrala Afrika, hade jag varit död nu. Men jag överlevde. Och mot många odds förvandlades jag inte till "grönsak". Jag blev inte ett kולי.

Sedan dess har jag skrivit på en ny bok. Det började med några oläsliga streck på ett papper. Idag, exakt fyra månader senare, är det i huvudsak ett nytt och färdigt bokmanuskript. Jag upplever att jag fått ett nytt liv. Jag har fått möjligheten till ett nytt liv. Detta fyller mig med glädje och tacksamhet. Inte jubel och fanfar, snarare stilla eftertanke.

Det fyller mig också med en längtan efter mera förvandling. Jag vill att något mera radikalt skall ske i mitt liv. Jag menar inte att resa jorden runt, bo bland massajer, uppleva revolution och krig, sådant har jag gjort.

JAG LÄNGTAR efter en radikal förvandling av mitt inre liv. Inte att bli kristen, det är jag redan. Men efter något som går ännu mera in på djupet. Skaffa mig fasta arbetstider och rutiner. Goda vanor för mat, dryck, sömn och vila. Kanske gifta mig. Sådant som kan förefalla självklart – om man redan har det. Ett liv mera styrt av goda dygder och goda vanor. Men inte bara förändring, sådant jag kan göra själv: gå ner i vikt, skaffa mig mera muskler, läsa fler böcker. Utan förvandling. Radikal förvandling. Sådant jag inte kan göra helt på egen hand.

JAG TROR att det är en gåva att någon gång få vara nära att dö. I bästa fall ökar det känslan av värdet i att leva. Det självklara är inte längre självklart. För fyra månader sedan kunde jag inte stå, inte gå, inte äta, inte läsa, inte skriva. Det självklara var inte längre självklart. Nu kan jag stå, gå, äta, läsa och skriva. Och det har blivit självklart att det inte är självklart.

Tacksamhet. Möjlighet. Förvandling. Jag tror att detta kommer att bli tema för några av mina kommande kolumner.

JAG TROR att det är en gåva att någon gång få vara nära att dö. I bästa fall ökar det känslan av värdet i att leva. Det självklara är inte längre självklart. För fyra månader sedan kunde jag inte stå, inte gå, inte äta, inte läsa, inte skriva. Det självklara var inte längre självklart. Nu kan jag stå, gå, äta, läsa och skriva. Och det har blivit självklart att det inte är självklart.

Tacksamhet. Möjlighet. Förvandling. Jag tror att detta kommer att bli tema för några av mina kommande kolumner.

Göran Skytte är författare och fri debattör

RADIOANDAKTER INNEHÅLL

"Morgonandakter under all kritik"

Det är lätt att instämma i det mesta som Kristian Nyman skriver i Kyrkpressen om morgonandakterna.

Jag instämmer i det mesta som han skriver, men jag anser att ordet morgonandakt borde återinföras i stället för morgonsamling, som av allt att döma ger rum för alla former av filosofi och privata funderingar, som är långt från vad vi lyssnare önskar i form av Guds ord och psalm och sång inför dagens början.

"Varför har ledningen tillåtit att alla 70+lyssnare skall tvingas lyssna till program man inte förstår."

Jag vill dock ta upp frågan om svenskan i andakterna.

Varför har ledningen tillåtit att alla 70+lyssnare, som inte kan eller blott delvis förstår engelska skall tvingas lyssna till program man inte förstår? Från den dag då man sparade bort andakterna och det blev bara en morgonsamling, är det snart ingenting kvar.

Här är plats för en marknadsundersökning av Radio Vega, antingen i Kyrkpres-

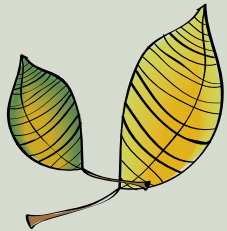
sen eller via Radiohuset. Jag tycker även att Folktinget kunde säga till om språkfrågan. Våra nationalspråk är finska och svenska, inte finska och engelska. Ja, även Kjell Herberths kunde ägna denna fråga en utredning inom ramen för sin samhällsforskning.

Med vänlig hälsning

ERIK LJLJESTRÖM
Vörå

Visste du att ...

Kyrkpressen sparar skog!

Tidningen trycks på ett finländskt miljömärkt papper som till största delen består av returpapper.

KP.
KYRKPRESSEN

HEMGÅRDEN

Hemgården – ett rustikt litet chokladföretag som sätter ner all sin kärlek på att erbjuda det bästa Österbotten har att ge.

Var ute i tid och beställ läckra julgåvor från oss!
www.hemgarden.fi

info@hemgarden.fi | 045 888 0018

MAF
Flying for Life

MAF flyger in hjälp, glädje och hopp.

www.mafsuomi.fi

MAF opererar över 100 små plan i utvecklingsländer i områden där avstånden är långa och det saknas trygga eller framkomliga landsvägar.

Smartphone link

OPINION INFORMATION

Skicka insändaren till:

Kyrkpressen/opinion
Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi
Fax: (09) 278 4138.

Insändare måste förse med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall.

Standardlängden för de kortare insändarna är 1 200 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Radbytet är en längre insändartext med bildbyline som rymmer 2 000 tecken. Vill du skriva ett Radbyte bör du kontakta redaktionen på förhand.

JAGCENTRERING

"Jag bestämmer om gemenskapens gräns. Jag säger ja eller nej till vänskap, jag slår på, jag släcker ner."

Anders Ahlberg om jagcentreringen i sociala medier.

STADIN SILAKKAMARKKINAT

Helsingfors Strömmingsmarknad
vuodesta från 1743

7.-13.10.2012

PORTI
Helsingin Satama
www.portohelsinki.fi

ÖPPNINGSDAGENS PROGRAM
den 7.10.2012, kl. 11-16 på Salutorget

HUVUDSCENEN/SALUTORGET
MUSIK FÖR BARN:
Arne Alligator & Djungeltrumman
SAMI GARAM och **JANNE PEKKALA**
tillreder strömmingsrätter på scen
DUO TIMJAM framför maritima toner i Helsingforsanda
TUOMARI NURMIO SOLO

LILLA SCENEN/SALUHALLENS GÅRDSOMRÅDE
OSTRONAKADEMINS TÄVLING
i att fileå strömming
TORGMAJSJURYN

Fram med glad energi

Kristian Westerling och bandet Satin Cirkus har slagit igenom med glad popmusik i ett dystert land.

TEXT OCH FOTO:
JOHAN MYRSKOG

För ett par månader sedan fick det finlandssvenska popbandet *Satin Circus* skivkontrakt efter att ha satsat några år på musiken. Nu ska bandet spela in en skiva med Sony Records. Sångaren och bandets "frontman" **Kristian Westerling**, 20, berättar om bandets och sin egen väg mot framgången.

Hur uppstod bandet?

– Vi var ett gäng jazzmusiker som började tröttna på jazzen, och kände att vi ville göra något helt annat. Två av bandets medlemmar föreslog att vi skulle spela pop och då började idéer ganska snabbt ta form. Vi tyckte att det inte fanns tillräckligt med glad popmusik i det dystra Finland så vi beslöt att ändra på den saken.

– Jag hade tidigare spelat med några av killarna i en musikal, så jag kände dem från förr. Senare började vi alla dessutom på Pop&jazz-konservatoriet i Helsingfors, så vi har umgåtts rätt mycket.

Ni har gått framåt i er musikkarriär relativt snabbt. Vad tror du det beror på?

– Hårt arbete. Jag minns hur chockad jag var när vi i början bestämde att vi skulle börja

SOM SÅNGARE och förgrundsge-stalt drar Kristian Westerling det tyngsta lasset när Satin Circus står på scen.

träna tre dagar i veckan. Får man numera en ledig dag så får man vara nöjd. Man måste ständigt vara i farten, skriva musik, boka konserter, öva, och framför allt hela tiden göra reklam för bandet. Det har betytt några år av intensivt arbete, och det är roligt och spännande att se att det gett resultat.

Du kommer från en kristen familj, hur har det påverkat dig som människa?

– Det har format mig mycket.

Det har gett mig en grundtrygghet och en jättebra grund för livet. Jag har fått växa upp med förnuft och kärlek och det är något jag är väldigt tacksam över.

– Då mina föräldrar dessutom har varit missionärer i Nepal så har jag längs med åren fått ta del av en annan kultur, vilket alltid är givande. De har faktiskt nyligen åkt tillbaka igen, så förhoppningsvis kan jag åka dit igen.

Hurdan är din egen musikaliska bakgrund?

– Jag började spela violin när jag var liten och gitarr några år senare. Jag är väl främst en jazzmusiker, men spelar det mesta. Min familj är väldigt musikalisk så jag antar att det finns i blodet.

– Det har varit roligt att få göra väldigt mångsidiga saker genom åren. Jag har varit på Pori Jazz och spelat och turnerat med Robin. Att nu ha ett alldeles eget band känns fantastiskt.

Du är bandets förgrundsfigur. Har du några andra roller inom gruppen?

– Inga speciella roller, egentligen. Vi skriver musiken tillsammans och alla delar på textskrivandet. I det här skedet måste alla satsa hundra procent på allt, så det lönar sig inte att börja dela på uppgifterna. Som frontman har man givetvis ett stort ansvar att bära på scenen, men det har bara varit roligt.

– Det är klart att det kändes nervöst i början, men nu har vi

blivit så vana på scenen så nu kan man fokusera på showen också och inte bara på att spela. Att se och känna publikens energi är obeskrivligt.

Beskriv Satin circus med tre ord.

– Hmm, oj nej ... Jag skulle säga glatt, färggrant och ... och ... hjälp mig ... energiskt. Måste nog öva på den frågan, haha!

Satin Circus skiva kommer att spelas in utomlands av Sony Records, och väntas till våren.

Prosten undervisar barnen och frågar: – Vem är det som hör allt, ser allt och för vem jag själv är ett litet kryp? Barnen sitter och funderar en stund, sedan räcker lille Olle upp handen och säger: – Prostinani!

kuriren
–tidningen för Dig!

Prenumerera på den allt mer populära finlandssvenska veckotidningen Kuriren. På ett år har läsekretsen ökat med **25%** och är nu uppe i **50.000!**

VI LOTTAR UT TRE PAR HACKMAN KASTRULLER

Prenumerera och delta i utlottningen

Nu har du möjlighet att vinna ett par kastruller av hög klass. Kuriren lottar ut tre par kastruller med glaslock av märket **Hackman Matador**. Kastrullerna är 2,5 och 4 liter och har ett sammanlagt värde på cirka **135 euro**.

JA TACK!

JAG VILL PRENUMERERA PÅ KURIREN

för resten av år 2012 och hela året 2013 för 75 € (inom Norden)

Tre (3) provnummer för endast 14 euro.

Ett halvt år för endast 40 euro.

JAG DELTAR I UTLOTTNINGEN AV TRE PAR HACKMAN MATADOR KASTRULLER
(värde ca 135 euro/par)

SÄND KURIREN TILL:

NAMN _____

ADRESS _____

TEL/MOB. _____

SÄND RÄKNINGEN TILL:

NAMN _____

ADRESS _____

TEL/MOB. _____

Nej tack, jag vill inte prenumerera på Kuriren. Jag deltar endast i utlottningen av Hackman Matador kastrullerna. Jag returnerar beställnings- och utloppsblanketten försedd med ett 1-klass frimärke till adressen Kuriren, PB 12, 65101 VASA (var snäll och stryk över den färdigtryckta adressen på kupongen och skriv in den nya under).

Erbjudandet gäller till 30.11.2012

Kan sändas ofrankerat inom Norden Kuriren betalar portot

kuriren

PB 12
SVARFÖRSÄNDELSE
KOD 5005430
65103 VASA

KP 4.10.